

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului

Vine Domnul pe nori de slavă. Amin. Vine Domnul la voi, copii ai venirii Mele. Vin, și Mă vestesc la porți că vin. Amin.

Cu mare sărbătoare de cuvânt vin. Sărbătoare cu tărie de cuvânt cobor la voi, ca să se ducă vestea peste pământ că Eu, Domnul, cuvintez și împlinesc. Sărbătoare de mântuire este scris în ziua aceasta de sărbătoare: nașterea pe pământ a mamei Mele Fecioara, începutul mântuirii prin Mine, Fiul lui Dumnezeu, sălășluit în pânțele de Fecioară. Amin.

O, copilași, la început era Cuvântul, și Cuvântul Eu eram; Eu, Cel ce l-am făcut pe om după ce am făcut cerul și pământul cu cuvântul. Amin. O, copilași, la început am făcut cuvântul și pentru mama Mea Fecioară. Când am văzut zdrobit lucrul mâinilor Mele prin neascultarea omului, am zis către șarpe: *«Dușmănie voi pune între tine și între femeie, între sămânța ta și sămânța ei; ea îți va zdrobi capul, iar tu îi vei împunge călcâiul»*, și s-a împlinit această Scriptură, acest cuvânt al Meu pe care l-am rostit când nu era pe pământ nici un om în afară de omul cel zidit de mâna Mea, și femeia cea făcută din carnea sa, cea prin care omul cel zidit de Dumnezeu a pierdut veșnicia și a murit prin neascultare.

Bucurați-vă cu bucurie mare și sfântă, copilași ai Tatălui Meu. Cuvântul Cel de la început, Eu sunt, și grăiesc la sfârșit cu voi, așa cum grăiam cu omul cel întâi zidit. Omul cel de la început a fost nepăsător față de cuvântul Meu, și de atunci tot omul cel ieșit din om a învățat să moară. Eu însă v-am luat pe voi dintre oameni ca să vă învăț să trăiți și să vă hrăniți cu cuvântul Meu, iar cel ce învață de la Mine, trebuie să aibă în firea lui intrate toate cuvintele Mele. Vă învăț mereu, mereu, ca să între în firea voastră lucrarea cuvintelor Mele, ca atunci când vine o lucrare de lucrat, să lucrați peste ea după cum Eu v-am învățat, căci Eu în clipa aceea vă amintesc prin cele ce v-am învățat. Numai peste cei învățați de Mine are tâlc Scriptura Mea care spune: *«Nu vă îngrijiți de mai înainte ce veți grăi, ce veți lucra»*. O, fiilor învățați de cuvântul cel de la început, nu trebuie să știți mai dinainte, ca să nu ziceți că ați știut dinainte, că ați știut voi. Nu poate ști nimeni decât cel ce învață de la Mine, din cuvântul Meu rostit peste el. Fiecare clipă își are lucrarea ei de învățatură, după cum este clipa. De aceea Eu v-am luat pe voi dintre oameni și v-am învățat cuvintele înțelepciunii cerești atâta vreme, ca să vă între în firea voastră lucrarea lor și să nu vă îngrijiți voi ce veți lucra, ce veți grăi, căci v-am învățat Eu, iar voi sunteți învățătorii fiecărei clipe și lucrării ei.

M-am zidit în voi clipă de clipă, ca să fiu în voi și ca să Mă zidiți mereu în voi, după cum Eu v-am învățat. Să ia omul cuvântul Meu de la voi și să-l pună peste el și numai așa să creadă că Mă are. Și iați ce cuvânt rostesc către tot omul: cine vrea să aibă în el pe Dumnezeu, acela să-L facă pe Dumnezeu în el, să-L zidească pe Domnul înăuntrul lui, ca să se vadă din afară că are pe Domnul în el, că are împărăția lui Dumnezeu într-însul. Amin. O, nu se poate altfel pentru cel ce vrea să învețe pe alții, căci învățătorul cel de la Mine trebuie să aibă în firea lui intrate toate cuvintele Mele. El dacă nu-și chivernisește bine casa sa nu poate fi învățător. El dacă este judecat, pentru asta este judecat, pentru că nu ascultă casa sa. El atunci se rușinează de a mai învăța, căci învățătorul, dacă greșește el și casa lui, calcă apoi toți să greșească, și este judecat de înșeși faptele sale pe care le săvârșesc și alții.

O, cât de neînțeleasă a rămas taina aceasta că nu poate omul să arate altora calea Mea dacă el rămâne în cele din care vine! Pe Avraam a trebuit să-l scot din casa lui, din neamul lui, din țara lui, că acolo n-aș fi putut să-Mi împlinesc cu el lucrarea pentru nașterea lui Israel din Avraam, de atunci și până la voi, fiilor. N-aș fi putut, fiindcă acolo nu l-ar fi crezut nimeni, nu l-

ar fi ascultat nimeni, n-ar fi fost pildă cu casa lui, căci scris este în Scripturi: *«Nici un profet nu este disprețuit decât în patria lui, în casa lui»*. Cei învățați de Mine știu și cred aceasta, și îmi urmează, așa cum Avraam Mi-a urmat, și am făcut din el legământ nou, legământ care nu mai are nimic vechi în el. Pentru omul cel nou, care se naște din Dumnezeu, trebuie pământ nou, trebuie neam nou, ieșit din om nou. Dar cine s-a oprit sau cine se oprește din alergarea sa și să creadă venirea Mea la voi și să creadă apoi că omul care se naște din Dumnezeu trebuie să vină după Mine și să creadă că așa trebuie să facă? Eu lui Avraam așa i-am spus când i-am spus să vină după Mine: *«Ieși din țara ta și din neamul tău și din casa tatălui tău, și du-te în țara pe care ți-o voi arăta; și voi face din tine un popor mare și te voi binecuvânta și voi mări numele tău, și vei fi binecuvântare, și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului»*.

O, cât de neînțeleasă a rămas taina aceasta cum că omul nu poate să vină după Mine și să arate și altora calea Mea dacă el rămâne în cele din care vine. Dacă el nu greșește, și dacă greșește casa lui, calcă apoi toți să greșească, și el nu mai poate învăța sau binecuvânta pe alții. Omul care Mă servește pe Mine pe pământ, trebuie să fie cunoscut între oameni om născut din Dumnezeu, om venit de la Dumnezeu, ca să-l primească oamenii, și altfel oamenii nu-l primesc. Pe Avraam l-au primit cei străini ca pe voievodul Domnului, căci i-am spus: *«Te voi binecuvânta și voi mări numele tău, și vei binecuvânta, și se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului»*. O, mare lucrare este în mâna Mea omul care vine după Mine ca să-i arăt țara pe care i-o voi da după ce vine și să-l binecuvintez întru Avraam cel credincios, părintele celor credincioși.

O, fiilor de la iesle, rău e de cel care a dat să vină după Mine și nu a învățat tâlcul cuvintelor Mele, tâlcul lor cel dulce și adânc de dulce. O, rău e de cel ce nu știe să vină după Mine când dă să vină. El ar vrea să vină cu toate ale lui, dar nu vine, și rămâne lângă ele și își pierde mintea în ele, își strânge mintea în ele, și omul nu se mai suie cu mintea sus, la Dumnezeu, că e tras în jos și în stânga și în dreapta pe cărările vieții lui, cărări fără Dumnezeu, cărări nelegiuite, căci *«cel nelegiuit atâță pieire, atâță nelegiuire»*, după cum este scris în psalmi, în prooroci și în Scripturi.

Iată, nu știe omul să vină după Dumnezeu dacă dă să vină. Nici legea nu l-a ajutat pe cel ce a știut-o, nici ea nu l-a ajutat să vină după Mine, căci spălarea mâinilor se face după spălarea sufletului, și cine nu-și spală sufletul, nu-și spală nici mâinile când se spală pe mâini, după lege.

Eu am zis omului să nu ridice sarcinile lui în zi de odihnă. O, taina zilei Mele de odihnă este ca să lucreze omul pentru Dumnezeu, nu să-și odihnească trupul, nu, ci să facă faptele credinței cu sufletul, cu trupul și cu duhul său, întărind credința în cei ce dau să vină după Mine. Taina zilei Mele de odihnă este să-și lase omul sarcinile lui și să ridice sarcinile Mele, luminând cu Mine înaintea oamenilor. Iată, nu știe omul să vină la Mine când dă să vină.

Se împărtășesc oamenii cu Trupul și Sângele Meu și se duc apoi la păcat, la pofta trupului, la desfrânare, dar scris este în Scripturi: *«Mai ușor va fi Sodomei și Gomorei în ziua aceea decât acestora care necinstesc pe Dumnezeu făcând din trupul Meu mădular de desfrânare»*, după ce omul Mă ia din mâna preotului care tot desfrânare face și el. Este scris în Scripturi: *«Vai celui ce păcătuiește în însuși trupul său!»*, și iarăși este scris: *«Desfrânații nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu»*. Aceștia nu au pe Dumnezeu în ei și nu vor să știe că trupul nu este pentru desfrânare, și este ca să fie templu pentru Dumnezeu, iar *«cine va strica templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el»*, precum este scris în Scripturi. Iată, din Scripturi grăiesc, și fiecare este judecat după carte. Dar zic: să iasă omul din cele din care vine și să vină după Mine, căci *«întâi este cel trupesc, și apoi cel duhovnicesc»*, așa cum învață Scriptura pe cel ce voiește să se scoale și să vină după Mine; așa cum veneau pe vremea trupului Meu cei trupești ca să se înduhovnicească, ei și copiii lor, ca să fie sfinți apoi, și duhovnicești.

O, copilași învățați din cer, veniți cu Mine în vorbire și spuneți voi în cartea Mea cu voi, ce trebuie să știe omul care dă să vină după Mine? Fiilor, ce înseamnă omul care este mădular al lui Hristos? Spuneți, fiilor. Amin.

– *Cel ce primește pe Dumnezeu Stăpân peste el, acela se curățește de tot păcatul, și, sfințindu-și sufletul și trupul și duhul cu legea sfințeniei cerești, primește darul sfințeniei, Trupul și Sângele Domnului, pentru curățire și iertare. El devine în felul acesta mădular al lui Hristos, iar Scriptura îi spune: «Lua-voi deci mădularele lui Hristos ca să fac din ele mădulare de desfrânare? Ferească Domnul!».* *Cel ce este mădular al lui Hristos nu mai este al său, ci al lui Hristos, dar vai celui ce apoi strică templul lui Dumnezeu, că Dumnezeu îl va strica pe el. Deci să se cerceteze omul pe sine și așa să se facă mădular al lui Hristos. Amin.*

– O, fiilor, mare iubire este în cel ce se face mădular al lui Hristos, și acela nu mai uită ce este el, și acela nu mai uită ce cere la Mine când cere, căci Eu am învățat pe om să se roage, și omul nu știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. Omul s-a obișnuit să spună rugăciune lui Dumnezeu, și nu mai știe ce trebuie să fie rugăciunea lui. Creștinul s-a înțigănit de tot. El cere ca țiganul care spune rugăciunea „*Tatăl nostru*” gândindu-se la furat și la căpătat, așa cum știți voi de cel ce a fost pus să zică rugăciunea „*Tatăl nostru*” cu gândul la Dumnezeu, și n-a putut. O, n-a putut, că i se promisese un cal numai ca să se gândească la Dumnezeu în rugăciune. El însă când a ajuns la jumătatea cuvintelor rugăciunii, a văzut șaua pe cal și a zis: „*îmi dai și șaua?*”. Atunci a auzit: „*Nu-ți mai dau nici calul, pentru că nu ești cu gândul la Dumnezeu așa cum te-am învățat să te rogi*”.

O, fiilor, s-a înțigănit tot omul care-și zice creștin, și așa se roagă la Tatăl. Și iată ce vă spun: rugăciunea „*Tatăl nostru*” arată iubirea către Tatăl a celui ce se roagă. Omul trebuie pe Dumnezeu să-L bucure prin rugăciune, nu pe el însuși. Spun acest cuvânt fiindcă văd peste tot pământul oameni plini de bucurie, zic ei, când se roagă la Dumnezeu. Aceia nu știu ce este rugăciunea cea către Dumnezeu și nu știu care este drumul rugăciunii. Spuneți voi la aceștia, care este drumul rugăciunii spre cer. Spuneți voi, fiilor. Amin.

– *Rugăciunea are un drum anume, și acela este drumul umilinței, duhul rugăciunii îndurerate, căci rugăciunea spre Dumnezeu nu este bucurie pentru om, și este umilință pentru om, și este pocăință pentru om, și bucurie pentru Dumnezeu dacă omul rămâne în stare de pocăință când se roagă și după ce se roagă. Amin.*

– O, copilași, grăiesc prin cartea Mea, grăiesc cu voi ca să știe omul cum să grăiască spre Dumnezeu. Cum se rugau la Mine Daniel sau Ieremia sau tinerii din cuptorul de foc? Cum Mă rugam Eu la Tatăl? Eu petreceam noaptea pe muntele Măslinilor mai înainte de răstignire, rugându-Mă înlăcrimat pentru om, căci omul este fără de umilință când se roagă Tatălui Meu; căci am venit după omul căzut făcându-Mă om căzut, și aceasta trebuie să fie umilință pentru om, nu bucurie.

Fiilor, fiilor, ce unire așteaptă oamenii, măi copilași luați de Mine dintre oameni? Peste tot văd vorbă de unire între oamenii de toate felurile, dar iată ce grăiesc: unirea este amestecare. Amestecarea oamenilor a condus mereu la potop și la foc omenirea, și pe vremea lui Noe, și pe vremea lui Lot, și în toată vremea lui Israel. I-am spus lui Israel când l-am scos din Egipt, să nu se unească cu neamurile de pe cale, ci să le omoare. El n-a ascultat, și s-a amestecat, și a pierit până la doi tot Israelul cu care a plecat Moise din Egipt. Eu altfel am lăsat prin Scripturi, și am scris despărțire și deosebire dintre oameni pentru toți cei ce vor să umble după poruncile Mele înaintea Mea ca să-i primesc, și le-am zis: «*De ce este necurat să nu vă atingeți*»; și am zis bisericii: «*Scoateți afară pe cel rău*»; și am zis: «*Nedreptii, desfrânații, slujitorii idolilor, preacurvarii, sodomiții, malahiții, furii, grăitorii de rău, răpitorii nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu, biserica lui Dumnezeu, și vor moșteni-o cei ce se spală de toate acestea, îndreptându-se în numele Meu și în Duhul lui Dumnezeu*». Amin. Dar ce unire așteaptă oamenii? oamenii care au gândul că Mă caută pe Mine, și care vor unire și amestecare? Ce vor ei să însemne o turmă și un păstor? Ce vor ei să spună că înseamnă venirea Mea? Ce vor oamenii să facă? O, toate neamurile au uitat că este scris să vină judecata Domnului, ziua care arde ca un cuptor, și toți cei trufași vor fi ca paie, și nu va rămâne dintr-înșii nici rădăcină, nici ramuri.

Dar ce vor oamenii să facă? Vor să-și pună păstor și să se facă toți o turmă? Vor să-și facă hristos pe placul lor cel nelegiuit? Vor să înșele toate neamurile pământului? Eu însă grăiesc așa: toată lucrarea cea mincinoasă și tot pomelnicul celor ce vor amestecare se va dezveli prin minciună, căci venirea Mea va fi zi de mânie. Amin. Venirea Mea nu va fi ca venirea hristosului mincinos, care-și lucrează semne și minuni din minciună. O, minciuna lui e mică, nu e mare, căci venirea Mea va fi cu slavă adevărată, va fi odată cu învierea trupurilor dreptilor Mei, și voi veni nu singur, ci cu tot cerul de sfinți și de îngeri, ca să-l cuprind sub slava venirii Mele. Amin.

Omul mincinos îmi folosește numele, dar el este mincinos cu toate semnele lui prin care el se semețește și se crede Dumnezeu. El nu poate să facă nimic prin cuvânt. El face prin lucrarea deșertăciunii omenești și prin puteri vrăjmașe Mie, face lucrare de rătăcire peste cei ce nu veghează întru lucrare de biserică sfântă înaintea Mea. Dar Eu vin și stau cuvântând peste pământ Duh Sfânt și îi mângâi pe cei ce stăruiesc în viață sfântă, că jertfa plăcută Mie este duhul umilit, nu fapta mâinilor, care semețește pe om; nu fapta inimii, ci duhul ei cel umilit cu care lucrează omul pentru fapta inimii.

Curând, curând toată lumea se va înspăimânta când se va arăta câtă scăpare avea să aibă dacă ar fi putut să creadă la auzul propovăduirii cerești cu care Eu, Domnul, am strigat în lung și în lat peste pământ din mijlocul grădinii Mele din România, grădina cuvântului Meu în mijlocul pământului. Toți cei ce s-au pus rând pe rând mari peste România și peste toate cetățile ei din loc în loc vor fi ca pleava în bătaia vântului, căci s-au pus în fruntea oamenilor și n-au dat să audă și să știe și să spună supușilor lor vestea împărăției cuvântului Meu cu care stau de peste patruzeci de ani în mijlocul României, țara ocrotirii, iubirea Maicii Mele. Tot omul de pe margini n-a cunoscut, n-a știut, dar când vor vedea semnul Meu și slava Mea cea din mijlocul grădiniței Mele de la voi, vor da să-și pună viața la picioarele Mele, vor da să fugă de mânia Mea, ca viperele care își văd amenințarea, și toți vor ști atunci că poarta dintre lume și locul acesta al împărăției Mele cu voi, a fost pocăința și umilința, pe care n-au voit să le aibă cei ce căutau spre locul acesta; pocăința, pe care nimeni n-a iubit-o. Mulți din cei ce s-au apropiat, de departe și de aproape, au avut prilej prielnic, dar n-au căutat scăparea prin pocăință și prin credință. Iar voi, copiii ai grădinii venirii Mele, veți fi vitejii Domnului prin curăția minții și a inimii și a trupului, pe care Eu am pus-o în voi ca să puteți fi ai Mei, stâlpii Mei pe care Mi-am sprijinit în vreme de pribegie cortul împărăției cuvântului Meu între cer și pământ. Nimeni n-a voit cu adevărat să se oprească din alergarea lui și să creadă venirea Mea la voi, și s-a ridicat înaintea Mea necredință mare, rușine mare.

Slujitorii bisericii din lume sunt toți necredincioși și îndoielnici și încrezători în cunoașterea lor și în propriul lor duh, și s-a întâmplat cu ei ca și cu apostolii Mei, care s-au îndoit de învierea Mea când femeile mironosițe, care Mă iubeau și Mă urmau până peste mormânt, s-au dus la ei și le-au spus că Eu sunt viu și că voi veni la ei. Ele însă, cu toată îndoiala apostolilor Mei, își căutau bărbăția credinței șubrezită de îndoiala ucenicilor Mei cei fricoși, își căutau putere să creadă în învierea Mea ducându-se iar și iar după Mine la mormânt, căci au văzut mormântul Meu desfăcut de îngerul Meu cel venit de la Tatăl. Ele nu s-au lăsat biruite, și Mă tot căutau, și tot întrebau de Mine, până ce Eu M-am mâhnit și M-am arătat spunându-i Magdalenei: «*Nu Mă atinge!*», căci o cuprinsese și pe ea îndoiala când a văzut că ucenicii Mei n-au luat în seamă mărturisirea ei despre Mine înviat.

O, copilași ai grădinii Mele cu voi, Eu, Domnul, v-am întărit mereu credința cu împlinirile cuvintelor Mele de peste voi, și i-am umilit și i-am bătut pe cei ce s-au ridicat împotriva voastră cu necredință, iar vouă v-am întărit credința și v-am hrănit mereu cu cuvânt de mângâiere, ca să nu vă răciți.

O, fiilor, fiilor, locul Meu de la voi este loc înfricoșător pentru îngeri, dar oamenii sunt îngâmfați, și își laudă statura înaintea porților de aici. Eu însă le amintesc la aceștia Scriptura care spune: «*Nu cel ce se laudă pe sine este drept, ci acela pe care Domnul îl laudă*». O mulțime

de oameni care vin până aici, vin și ispitesc tainele lucrului Meu cu voi, taine pe care nici voi nu le ispitiți, ci, din contra, stați înspăimântați și stați sub mâna Mea cu supunere. Mulți vin și vă povestesc din duhul lor, din cele ce culeg de la alți oameni, și aceștia fac păcat când vin așa. Mulți vin și vă dau sfaturi. Mulți vin și judecă cuvântul Meu cel ce este cu voi, și se ascund de el îndreptându-se împotriva lui, și aceștia fac păcat când vin așa. Mulți vin să-și arate darurile și virtuțile pe care ei zic că le au de la Mine, dar la aceștia le zic ca în Scripturi: *«Nu cel ce se laudă pe sine este găsit drept, ci acela pe care Domnul îl laudă»*. Iată, aceștia n-au nici o creștere, și se laudă dacă n-au creștere. Creștere înseamnă umilință și pocăință, și cu altceva nu crește omul, chiar dacă zice el că a nimerit vreun dar pentru cer. Mulți vin cu duh de îngâmfare, și tot așa și pleacă, și aceștia fac păcat când vin așa. Mă uit din cer, și de deasupra voastră Mă uit la porți când voi stați înaintea oamenilor. Vin oamenii, și pleacă tot goi, că nu știu cum să vină, și vin să vă dea vouă din duhul lor, în loc să tacă și să ia din Duhul Meu din voi. Iată, așa vine omul care aude de lucrarea Mea cu voi. Vine îngâmfat, și tot așa și pleacă, și se hrănește din propriul său duh, și nu din Duhul Meu, Care este cu voi. îngerii însă se înfricoșează, și așa se bucură de locul Meu de la voi, și de voi.

Pe vremea când mama Mea Fecioara s-a născut și a trăit pe pământ pentru venirea Mea prin ea, tot așa era omul și atunci. îngerii o slujeau pe ea, și ea, pe îngeri, căci ea avea viață îngerească. Ea era împlinirea proorociilor cele pentru venirea Mea de la Tatăl prin Fecioară. Ea era vestită de Mine în ziua când omul s-a semețit în rai și a căzut prin neascultare. Ea era vestită de Isaia proorocul, care a zis prin Duhul Meu: *«Va lua Fecioara în pântece și va naște Fiu, și Se va chema Emanuel»*. Ea a venit între oameni din mamă stearpă, naștere prin proorocie, ca să Mă nască pe Mine sămânță de Om nou, dar omul cel de pe vremea nașterii mamei Mele nu știa ce este mama Mea, fiindcă era pecetluită lucrarea Mea în ea, ca s-o pot împlini, fiilor, așa cum am lucrat și cu voi, pecetluit între voi, ca să pot ieși din mijlocul vostru și să Mă vestesc Dumnezeu tainic pentru împlinirea pregătirii cărării venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Mi-am împlinit prin ea lucrarea venirii Mele, iar după ridicarea Mea din nou la Tatăl, am venit apoi și am luat-o lângă Mine. Viața ei pe pământ a fost numai un suspin. Rugăciunea ei a fost numai rugăciune de foc prin fiecare rugăciune. Când a venit la cer, a văzut planul Tatălui, a văzut țara Mea de azi, țara cuvântului Meu de la sfârșit, și Mi-a zis: *«Fiule, să mă dai păzitoare și ajutătoare pentru cei din țara Ta de venire, iar mai înainte de venirea Ta, să mă lași să stau deasupra ei cu toți îngerii mei, ca s-o apăr, Fiule, ca să nu cadă ca Israel, care a căzut, prin necredință, în însăși plata faptelor sale. Amin»*. Și am ascultat ca un fiu pe mama sa, și ea este deasupra, acoperind din părți și de sus țara întoarcerii Mele, țara cuvântului Meu din zilele din urmă. Eu însumi vin în ea și o pregătesc prin cuvânt pentru venirea Mea la ea.

O, copilași ai venirii Mele! Suspină mama Mea Fecioara, și așa se roagă Tatălui și Mie, dar omul se roagă bucurându-se și simțindu-se vrednic de darurile Mele. Fiilor, ia auziți voi cum se roagă mama Mea suspinând în rugăciune:

– *Coboară-mă, Fiule, în țara venirii Tale și ocrotește-o pentru mine; și să Te aștept în ea ca să vii și s-o ridici deasupra răului care vine cu mânie peste pământ odată cu venirea Ta. Nu da drumul durerii peste pământ pentru curățire, Fiule, până mai întâi nu întărești acest pământ în care îți ai venirea și povața cea pentru venirea Ta. Dă-mi îngeri înzestrați cu arme ocrotitoare. Dă-mi voie să suflu cu Duhul Tău peste România, că ea este cea dintâi și cea de pe urmă. Amin.*

– Te dau pe tine, mamă, cu tot ce-Mi ceri să-ți dau. Mergi în taină și dă daruri de umilință și de pocăință și de credință și de sfințenie la cei ce sunt scriși în cartea Mea, ca să creadă și să se așeze veghind înaintea Mea, și mulțime de fecioare te vor asculta și vor ieși îngerește înaintea ta și te vor sluji cu rugăciunile lor suspinând pentru venirea Mea cu ocrotire pentru România, țara Mea de azi. Amin.

– *Mă duc, Fiule scump, să strig din mijlocul grădinii Tale să se scoale într-o întâmpinare Ta țara Ta de azi.*

Scoală-te, tu, popor binecuvântat de cuvântul Fiului meu! Scoală-te și te spală cu suspinele tale și cu săpunul cel plin de mirese cerești, care spală omul la inimă și la minte și la fire. Spală-te cu cuvântul Fiului meu, Care S-a făcut Mire în tine, Mire cu mireasă luată din tine, țară a nunții Fiului lui Dumnezeu. Scoală-te de nuntă, că e nuntă cerească în mijlocul tău, și cântă îngerii și sfinții în tine. Scoală-te să auzi cum îngerii vestesc venirea Fiului lui Dumnezeu la tine, așa cum au vestit acum două mii de ani venirea Lui la Israel cel care a fost necredincios. Sculați-vă, feciori și fecioare, și dați trupurile voastre mireasmă plăcută înaintea venirii Fiului meu. Gătiți-vă cu cerească sfințire și împodobiți-vă pentru Domnul, că vine plata celor credincioși și sfinți. Bucurați-vă suspinând, și suspițați bucurându-vă și cutremurându-vă inimile întru întâmpinarea Fiului meu.

Vine Domnul, Românie, și la tine vine, și din tine Se va arăta cu slava venirii Sale. Vine să te facă pământ nou și cer nou, dar ia-ți hăinuță de nuntă, popor binecuvântat, și vino la nuntă și ia daruri și pune-le peste tine ca să fii gata de nuntă. Vino spre grădina Fiului meu și ia din ea podoabe de nuntă, ca să te ocrotească Domnul la venirea Sa. Amin.

O, Doamne Fiule, strig spre ocrotire, strig omul să vină sub mâna Ta ocrotitoare. Strig din mijlocul ieslei cuvântului Tău, din cartea Ta cu care Tu Te scrii în mijlocul României pentru venirea Ta peste pământ. Strig, Doamne, strig, Fiule, strig. Strig și eu, că Tu strigi mereu, că e vremea să vii și să ocrotești pe cei la care vii. Amin, amin, amin.

– Iar Eu voi împlini rugăciunea ta cea cu suspin, mamă, și voi ocroti pe cei pecetluiți cu pecetea venirii Mele, și ei vor fi sadul Meu și își vor întinde crenguțele peste pământ și vor odrăsli. Precum pata de untdelemn nu se mai șterge, tot așa pecetea Mea, prin cuvântul acesta de izbăvire, va sta neștersă de pe cei ce au fost și de pe cei ce sunt lângă Mine, și va sta această pecete spre judecata sau spre preamărirea lor, și va intra la răspuns tot cel care a fost adăpostit sub această lucrare de cuvânt și s-a dus apoi în voile duhului lui, ca să se depărteze de cuvântul adevărului, care vine să judece lumea. Amin.

Iar voi, fiilor, stați înaintea Mea cerând peste oameni luminarea sufletelor lor, ca să vină oamenii spre vindecare de suflet, așa cum se duc la doctor pentru vindecarea trupului. Să vină să cumpere cu pocăință, nu cu bani. Să vină omul așa cum se duce la alimentară cu trăistuța să-și cumpere mâncare pentru trup. Să vină omul așa cum se ducea Israel la locul unde se cobora mana din cer pentru hrana lui. Așezați cuvântul Meu înaintea oamenilor, ca să învețe oamenii de la Mine și să se sfințească și să se așeze jertfă plăcută întru venirea Mea. Iar voi, iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu, căci sunteți ucenicii Mei. Amin. Luați și scrieți pe inimile voastre și pe inimile celor îngrijiți de Mine prin voi, și scrieți așa: cei ce se înțeleg cu dulce între ei, aceia se și primesc unii pe alții pentru Mine, fiindcă se iubesc unii pe alții așa cum i-am iubit Eu. Iar cei ce nu se iubesc unii pe alții precum i-am iubit Eu, aceia nu se primesc unii pe alții pentru Mine, fiindcă nu se înțeleg. Aceia să ia învățătura de la Mine și de la voi, și altfel să nu învețe pe alții. Iar pe cel ce învață din partea Mea, să-l sprijine toți prin ascultarea lor de Dumnezeu, ca să-l tragă inima la lucrul învățăturii, căci acela nu se judecă pe sine, și se lasă judecat de Dumnezeu. Amin. Cuvântul Meu să fie ca o sabie care desparte binele de rău în duhul, în sufletul și în trupul celui ce vine după Mine. Am făcut sărbătoare de cuvânt și am tăiat cu el ca și cu sabia, căci omul dă să se acopere cu cele dulci din Scripturi, și nu se scoală să se facă mădular al lui Hristos, trup neîntinat pentru biserică sfântă. O, cele dulci din Scripturi sunt cele care-l fac pe om să se despartă de păcat și de propriul său duh, dar omul își caută în Scripturi îngăduințele cele scrise în ele pentru cei ce își îngăduie să nu fie mădular ale lui Hristos, mădular care nu se mai veștejesc.

Iată cuvânt ca o sabie pentru cei ce nu știu să vină după Mine atunci când dau să vină: nu este voie să mai păcătuiească cel ce se umilește și se pocăiește și se curățește pentru ca să se unească apoi cu trupul lui Hristos. Nu este voie să faceți din trupul Meu mădular de desfrânare în voi, o, oamenilor care dați să veniți după Mine și nu știți cum să veniți. O, nu știți, fiindcă nu

aveți învățători care să le fie milă de voi. Și iată-Mă pe Mine, învățător venit din cer ca să vă izbăvesc de trupul păcatului și să vă îmbrac în trupul Meu și să ies spre voi cu hăinuță de îmbrăcare și să fiți cu adevărat mădulare ale lui Hristos. Amin, amin, amin.

Acum, fiilor, rămâneți învățători din partea Mea peste cei ce stau sub învățătură, peste cei ce se izbăvesc de trupul păcatului. Acum, fiilor, rămâneți lumină din Lumină, și să vă asculte ca și pe Mine toți cei care vin după Mine ca să-Mi facă voia în trupul, în sufletul și în duhul lor, slujind pe Domnul, căci cel ce vine după Domnul nu mai este pentru sine, și este pentru Domnul, slujind pe Domnul întru a Sa venire. Amin, amin, amin.

08/21-09-1999